Geachte voorzitter, raadsleden,

Vanavond neemt u een besluit dat het landschap van Noordwijk voorgoed kan veranderen.

Bronsgeest is geen leeg stuk grond op een kaart. Het is eersteklas bollengrond, onderdeel van het landschap dat Noordwijk heeft gevormd en dat nog altijd zichtbaar is in de identiteit van ons dorp. Het open gebied waar u nu over beslist vormt de groene entree van Noordwijk, langs de route waar jaarlijks duizenden mensen richting zee rijden.

Wanneer dit gebied volledig wordt volgebouwd, verdwijnt niet alleen bollengrond. Dan verdwijnt ook de ervaring van aankomen in een kustplaats met een agrarische geschiedenis. In plaats daarvan ontstaat een verstedelijkte corridor – een betonnen sluis richting zee.

Daarnaast is dit gebied ook van waarde voor de natuur. Hier leven soorten die steeds zeldzamer worden in Nederland, zoals de Patrijs, maar ook de Veldleeuwerik en de Gele Kwikstaart. Dat is geen toeval: deze soorten horen thuis in open agrarisch landschap – precies het landschap dat hier dreigt te verdwijnen.

Begrijp mij goed: woningbouw is nodig. Maar niet elke plek is inwisselbaar. Open bollengrond van deze kwaliteit en betekenis komt nooit meer terug wanneer zij eenmaal is bebouwd.

We staan bovendien vlak voor gemeenteraadsverkiezingen. Juist daarom verdient een besluit met zulke grote en onomkeerbare gevolgen een uiterst zorgvuldige en weloverwogen afweging. Het landschap waar u vanavond over beslist zal er over tientallen jaren nog steeds zijn – of verdwenen zijn.

Raadsleden, u staat vanavond voor een keuze die verder gaat dan aantallen woningen. U beslist ook over landschap, cultuurhistorie en de identiteit van Noordwijk.

Over tien of twintig jaar zal men terugkijken op dit besluit. Dan zal men zich afvragen: hebben we dit landschap beschermd, of hebben we het voorgoed verloren?

Dank u wel.